1. Загальна інформація

ТОВ «АЛКОН УКРАЇНА» було створено 07.04.2008 року у відповідності до Статуту.

Юридична адреса Підприємства: Україна, м. Київ, 04050, вул. М.Пимоненко,13, корп, 4А, оф.31

Фактична адреса: Україна, м Київ, 04073, проспект С. Бандери 28-А.

Підприємство засновано на приватній власності.

Основним видом діяльності за КВЕД -2010 :

46.46 Оптова торгівля фармацевтичними товарами

Статутний капітал Товариства становить 55 000 тисяч гривень і сформований за рахунок грошових внесків засновника – компанії АЛКОН ІНК.(Швейцарія). ТОВ «Алкон Україна» є частиною глобальної групи Alcon, яка до 01.04.2019 входила до складу іншої глобальної групи компаній Novartis.

Товариство здійснює імпорт та займається оптовою торгівлею виробами медичного призначення, медичним обладнанням, надає послуги технічного обслуговування такого обладнання з метою задоволення суспільних потреб у продукції, роботах та послугах, а також отримання прибутку і реалізації на основі одержаного прибутку соціальних та економічних інтересів засновника товариства.

Фома бухгалтерського обліку – автоматизована , із використанням таких систем:
З 01.01.2019 по 30.09.2019 - JD Edwards
1С Підприємство 8.3 використовувалось у якості допоміжної системи.
З 01.10.2019 р. – SAP

План рахунків, який застосовується для побудови звітності – корпоративний, встановлений Головним офісом Алкон, із побудовою матриці відповідності Плану рахунків бухгалтерського обліку, затвердженого наказом Мінфіну України від 30.11.1999 №291.

Групування витрат за елементами відбувається за даними управлінського обліку в залежності від місця виникнення витрат (кост-центру).

2. Операційне середовище, ризики та економічні умови в Україні

Підприємство здійснює свою діяльність в Україні. Попри те, що економіка України вважається ринковою, вона продовжує демонструвати певні риси, властиві економіці, що розвивається. Такі особливості характеризуються, але не обмежуються, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, високою інфляцією та значним дефіцитом балансу державних фінансів та зовнішньої торгівлі.

Протягом 2019 року економіка України продовжила вихід із кризи, що була спровокована в попередні роки внутрішніми структурними проблемами і негативним зовнішнім впливом, що проявляється в подальшому рості ВВП та стабілізації курсу гривні. За останні чотири роки темпи росту економіки в 2019 році були найвищими. Проте, на поточний момент залишається певна невизначеність з приводу ситуації у східних регіонах України, в яких урядові війська проводять антитерористичну операцію, а також в Автономній Республіці Крим, яку було анексовано Російською Федерацією.

У 2019 році українська гривня була порівняно стабільною по відношенню до основних світових валют, що позитивно впливає на розвиток української економіки. Завдячуючи стабілізаційним та стимуляційним заходам, які приймаються Урядом України з метою підтримки банківського сектору і забезпечення ліквідності українських банків та компаній, існують позитивні очікування відносно розширення доступу до джерел капіталу, а також зниження вартості кредитів, що може позитивно вплинути на економіку.

Уряд України продовжує здійснювати комплексну програму структурної реформи, спрямованої на усунення існуючих диспропорцій в економіці, державних фінансах та управлінні, боротьбі з корупцією, реформування судової системи з кінцевою метою забезпечити умови для зростання економіки в країні.

При складанні цієї фінансової звітності враховувалися відомі результати впливу вищезазначених подій, що піддаються визначенню, на фінансовий стан і результати діяльності Підприємства у звітному періоді.

Доходи від реалізації товарів (робіт, послуг) Підприємства, нараховуються в національній валюті, у той час як закупівлі здійснюються переважно у іноземній валюті (долар США, євро). Підприємство було спроможне фінансувати поточну господарську діяльність за рахунок власних коштів, частка боргового фінансування станом на 31 грудня 2018 року незначна, на кінець 2019 року -відсутня.

Керівництво стежить за станом розвитку поточної ситуації і вживає заходів для мінімізації будь-яких негативних наслідків наскільки це можливо. Подальший негативний розвиток подій у політичних, макроекономічних умовах та/або умовах зовнішньої торгівлі може і далі негативно впливати на фінансовий стан та результати діяльності Підприємства у такий спосіб, що наразі не може бути визначений.

3. Основа подання

Фінансова звітність Підприємства складена у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності («МСФЗ») та Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку («МСБО») на основі принципу первісної собівартості.

Функціональною валютою та валютою подання фінансової звітності Підприємства є українська гривня. Операції у валютах, які відрізняються від функціональної валюти Підприємства, вважаються операціями в іноземних валютах.

Ця фінансова звітність представлена в тисячах українських гривень («тис. грн.»), а всі суми округлені до цілих тисяч, крім випадків, де вказано інше.

Основні принципи облікової політики, які застосовувались при складанні фінансової звітності, викладені нижче. Зазначені принципи застосовувались послідовно протягом всіх періодів, які представлені у фінансовій звітності у вигляді порівняльної інформації.

Дана фінансова звітність була підготовлена на підставі принципу безперервності діяльності Підприємства.

Дана фінансова звітність за рік, який закінчився 31 грудня 2019 року, була затверджена до випуску керівництвом Підприємства 07 липня 2020 року.

4. Використання суджень, оцінок та припущень

Підготовка фінансової звітності Підприємства вимагає від керівництва на кожну звітну дату винесення суджень, визначення оціночних значень і припущень, які впливають на суми виручки, витрат, активів і зобов'язань, що зазначаються у звітності, а також на розкриття інформації про умовні зобов'язання. Однак, невизначеність стосовно цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати у майбутньому суттєвих коригувань балансової вартості активу або зобов'язання, стосовно яких робляться такі припущення та оцінки.
Судження, що найбільш суттєво впливають на суми визнані у фінансовій звітності та оцінка значення яких може стати причиною коригувань балансової вартості активів та зобов'язань в наступному фінансовому році включають:

Строк експлуатації основних засобів та нематеріальних активів

Знос або амортизація на основні засоби та нематеріальні активи нараховується протягом терміну їх корисного використання. Підприємство оцінює строки корисного використання об'єктів основних засобів на основі очікувань щодо їх майбутнього використання. Ці терміни періодично переглядаються на предмет подальшої відповідності..

Зменшення корисності нефінансових активів

Основні засоби (у т.ч. капітальні інвестиції) та нематеріальні активи оцінюються з метою виявлення зменшення корисності, якщо обставини вказують на можливе зменшення корисності.

Ознаки, які Підприємство вважає важливими для прийняття рішення про необхідність оцінки з метою виявлення зменшення корисності, включають наступне: суттєве зменшення ринкової вартості, значне зниження показників діяльності у порівнянні з минулими або запланованими майбутніми операційними результатами, істотні зміни у використанні активів або стратегії діяльності Підприємства (зокрема, ліквідація або заміна активів; пошкодження активів або їх вилучення з операцій; зупинення або відмова від інвестиційних проектів), істотні негативні промислові або економічні тенденції, інші суттєві чинники.

Оцінка відновлювальної вартості активів ґрунтується на оцінках керівництва, зокрема, оцінці майбутньої діяльності, можливостей активів приносити дохід, припущеннях щодо подальших ринкових умов, технологічного розвитку, змін в законодавстві та інших чинниках. Ці припущення використовуються при розрахунку вартості використання активу та включають прогноз майбутніх грошових потоків та вибір відповідної дисконтної ставки.

Резерв очікуваних кредитних збитків

Підприємство використовує матрицю оціночних резервів для розрахунку очікуваних кредитних збитків за торговою дебіторською заборгованістю. Ставки оціночних резервів встановлюються залежно від кількості днів виникнення заборгованості.

В основі розрахунку лежать нормативи, встановлені Головним офісом Алкон, які використовуються для підготовки корпоративної звітності згідно з МСФЗ.

Можливість реалізації відстрочених податкових активів

Відстрочені податкові активи визнаються в тій мірі, в якій існує висока ймовірність їх реалізації, що залежить від формування достатнього прибутку до оподаткування у майбутньому. Припущення щодо формування прибутку до оподаткування в майбутньому залежать від оцінок керівництва стосовно майбутніх грошових надходжень. Дані оцінки залежать від оцінок майбутніх обсягів реалізації, цін на матеріали та операційних витрат. Судження також необхідні для застосування податкового законодавства. Ці судження та оцінки являються об'єктом впливу ризиків та невизначеностей, отже існує ймовірність того, що зміни обставин вплинуть на очікування, що змінить суму відстрочених податкових активів та відстрочених податкових зобов'язань, визнаних станом на звітну дату. В такій ситуації деякі чи всі суми визнаних відстрочених податкових активів та зобов'язань можуть потребувати коригування, результатом якого стане збільшення чи зменшення чистого прибутку.

5. Облікова політика

5.1 Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації

Прийнята облікова політика відповідає обліковій політиці, що застосовувалася у попередньому звітному році, за винятком описаних нижче нових і переглянутих стандартів та інтерпретацій, які стали обов'язковими до застосування для звітних періодів, що починаються після 1 січня 2019 р.

МСФЗ 16 «Оренда»

МСФЗ 16 «Оренда» (МСФЗ 16) набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати, але не раніше дати застосування організацією МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».
Підприємство застосувало МСФЗ 16, починаючи з 1 січня 2019 року. Цей стандарт замінив діючий раніше МСБО 17 «Оренда» (МСБО 17).
МСФЗ 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСБО 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю і короткострокової оренди (тобто оренди зі строком не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання з оренди), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом строку оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язаннями з оренди окремо від витрат на амортизацію активу в формі права користування.
Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміна строку оренди, зміна майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар буде враховувати суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу в формі права користування.
Орендар має право застосовувати даний стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають певні звільнення.
Порядок обліку для орендодавця відповідно до МСФЗ 16 практично не змінюється порівняно з попередніми вимогами МСБО 17. Орендодавці будуть продовжувати класифікувати оренду, використовуючи ті ж принципи класифікації, що і в МСБО 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну і фінансову.
Крім цього, МСФЗ 16 вимагає від орендодавців і орендарів розкриття більшого обсягу інформації в порівнянні з МСБО 17.
Підприємство проаналізувало вплив МСФЗ 16 на його облікову політику та фінансову звітність, для чого були розглянуті умови укладених та діючих договорів оренди. На думку управлінського персоналу Підприємства, зміни в обліковій політиці не мають значного впливу на фінансову звітність і не потребують коригування нерозподіленого прибутку станом на 01 січня 2019 року.

Застосування інших МСФЗ

Нижче перелічені змінені МСФЗ , які набирають чинності з 01.01.2019 та які не мали суттєвого впливу на окрему фінансову звітність Підприємства:

- по внесеним поправкам до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства», МСБО 19 «Виплати працівникам»;
- за результатами щорічних удосконалень МСФЗ (за період з 2015 по 2017) щодо:

  МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

  МСФЗ 11 «Спільна діяльність»

  МСБО 12 «Податки на прибуток»

  МСБО 23 «Витрати на позики».

Стандарти, які були випущені, але ще не набрали чинності

Нижче наводяться стандарти і роз'яснення, які були випущені, але ще не вступили в силу на дату затвердження фінансової звітності Підприємства до випуску.

МСФЗ (IFRS) 17 "Страхові контракти"

В травні 2017 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ 17 «Договори страхування», новий всеосяжний стандарт фінансової звітності для договорів страхування, який розглядає питання визнання і оцінки, подання та розкриття інформації. Коли МСФЗ (IFRS) 17 вступить в силу, він замінить собою МСФЗ 4 "Страхові контракти", який був випущений в 2005 році.
МСФЗ 17 набуває чинності по відношенню до періодів, що починаються з 1 січня 2021 року або після цієї дати, при цьому потрібно представити порівняльну інформацію. Допускається застосування до цієї дати за умови, що організація також застосовує МСФЗ (IFRS) 9 і МСФЗ 15 на дату першого застосування МСФЗ 17 або до неї.
Стандарт не застосовний до Підприємства.

Поправки до МСФЗ 3 – «Визначення бізнесу». У жовтні 2018 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу», які змінили визначення терміну «бізнес» і повинні допомогти товариствам визначити, чи є придбана сукупність видів діяльності та активів бізнесом чи ні. Дані поправки уточнюють мінімальні вимоги до бізнесу, включають оцінку того, чи здатні учасники ринку замінити будь-який відсутній елемент, надають роз'яснення, щоб допомогти товариствам оцінити, чи є придбаний процес значущим, звужують визначення бізнесу і віддачі, а також вводять необов'язковий тест на наявність концентрації справедливої вартості. Дані поправки набувають чинності по відношенню до періодів, що починаються з 1 січня 2020 року або після цієї дати. Оскільки дані поправки застосовуються перспективно щодо операцій чи інших подій, які відбуваються на дату їх первісного застосування або після неї, дані поправки не матимуть впливу на фінансову звітність Підприємства на дату переходу.

Поправки до МСФЗ 1 і МСФЗ 8 – «Визначення суттєвості». У жовтні 2018 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ 1 «Подання фінансової звітності» і МСФЗ 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки», щоб узгодити визначення суттєвості в різних стандартах і роз'яснити деякі аспекти даного визначення. Згідно з новим визначенням «інформація є суттєвою, якщо можна обґрунтовано очікувати, що її пропуск, спотворення або маскування вплинуть на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, прийняті на основі цих фінансових звітів». Дані поправки набувають чинності по відношенню до періодів, що починаються з 1 січня 2020 року або після цієї дати. Підприємство не очікує суттєвого впливу поправок на фінансове становище і результати діяльності Підприємства.

5.2 Основні положення облікової політики

Основні засоби

Основні засоби Підприємства після визнання активом відображаються за моделлю собівартості.
Об'єкт основних засобів слід обліковувати за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Витрати на ремонти та технічне обслуговування визнаються в тому періоді, в якому були понесені. Суттєві капітальні ремонти та модернізації капіталізуються, а замінені об'єкти виводяться з експлуатації. Прибутки та збитки, що виникають при виведенні основних засобів з експлуатації відображаються в звіті про сукупний дохід в тому періоді, в якому вони були понесені.

Нарахування амортизації здійснюється протягом всього строку корисного використання (експлуатації) об'єкта, який встановлюється наказом по Підприємству при визнанні цього об'єкта активом (при зарахуванні на баланс).
Основні засоби, які складаються з компонентів з різним терміном експлуатації, можуть розглядатися як окремі об'єкти основних засобів. Термін корисного використання компонента визначається окремо комісією при введенні в експлуатацію.
Нарахування амортизації основних засобів здійснюється прямолінійним методом з урахуванням термінів корисного використання:

Норми амортизації по групах основних засобів

Тип основних засобів	Група	Термін корисного використання	Норма амортизації за рік
Автомобілі	5	5 років	20%
Комп'ютерна, копіювальна техніка та інша оргтехніка	4	3 роки	33.33%
Мобільні телефони	4	2 роки	50%
Меблі	6	4 роки	25%
Хірургічне обладнання	4	5 років	20%

Строк корисного використання об'єкта переглядається у разі зміни строку отримання очікуваних економічних вигід від його використання.
Згідно МСБО 16 «Основні засоби» нарахування амортизації на актив починається з моменту готовності активу до експлуатації і нараховується щомісячно до дати припинення його визнання.
Витрати на придбання МНМА визнаються витратами в першому місяці використання об'єкта в розмірі 100% від його вартості.
Підприємство припиняє визнання балансової вартості об'єкта або коли не очікується отримання економічної вигоди від використання або реалізації певного активу. Активи, щодо яких прийняті рішення про їх відчуження шляхом продажу іншим суб'єктам господарювання та існує висока ймовірність здійснення таких дій протягом найближчих 12 місяців, визнаються Підприємством як непоточні активи, утримувані для продажу відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».
Прибуток або збиток, що виникає в результаті припинення визнання активу (розрахований як різниця між чистими надходженнями від вибуття і балансовою вартістю активу), включається до звіту про сукупні доходи у звітному році, в якому визнання активу було припинене.

Незавершене будівництво включає вартість основних засобів, не введених в експлуатацію, та здійснених передплат на придбання або монтаж основних засобів. Амортизація на такі основні засоби не нараховується до моменту введення їх в експлуатацію.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи відображаються за первісною вартістю, за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення.
Ліквідаційна вартість нематеріальних активів дорівнює нулю.
Амортизація визнається на прямолінійній основі протягом очікуваного строку корисного використання нематеріальних активів. Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації не підлягають амортизації. Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк визначається Підприємством, але не може бути менше двох та більше десяти років. Очікуваний строк корисного використання і метод амортизації переглядаються на кінець кожного звітного періоду, причому вплив будь-яких змін в оцінках обліковується на перспективній основі.

Нематеріальний актив припиняє визнаватися після вибуття або коли більше не очікується отримання майбутніх економічних вигід від продовження використання активу. Прибутки або збитки, які виникають від припинення визнання нематеріального активу, які визначаються як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю активу, визнаються у складі прибутку або збитку того періоду, в якому актив припиняє визнаватися.
Згідно вимог корпоративної звітності відеоролики, вебсайти, інші діджитал-рішення, які створюються або придбаються в маркетингових та рекламних цілях, не капіталізуються, а визнаються витратами періоду.

Зменшення вартості нефінансових активів

На кожну звітну дату Підприємство оцінює наявність ознак зменшення корисності активу. Якщо існує будь яка ознака зменшення корисності активу, Підприємство робить оцінку вартості очікуваного відшкодування такого активу. Вартість очікуваного відшкодування активу є більшою з двох сум: справедливої вартості активу або одиниці, що генерує грошові потоки, за вирахуванням витрат на реалізацію, або вартості його подальшого використання. Вартість очікуваного відшкодування активу визначається для кожного окремого активу, якщо цей актив генерує надходження грошових коштів, і ці кошти, в основному, не залежать від інших активів Підприємства.

Коли балансова вартість перевищує оцінену вартість відшкодування, вартість активу зменшується до його вартості відшкодування, що призводить до нарахування резерву знецінення основних засобів. Знецінення основних засобів відображається як збільшення зносу на окремих субрахунках рахунку накопиченої амортизації (без коригування первісної вартості) з одночасним визнанням інших витрат у звіті про прибутки і збитки та інший сукупний дохід.

Визначення знецінення необоротних активів передбачає застосування суджень, що включають, проте не обмежені причинами, періодом та величиною знецінення. Знецінення характеризується великою кількістю факторів таких як зміни у конкурентному середовищі, очікування росту у галузі, збільшення вартості капіталу, зміни у можливості доступу до фінансових ресурсів у майбутньому, застаріння технологій, припинення діяльності, поточна вартість заміни та інші зміни в умовах, що вказують на наявність знецінення.

Оренда

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, засноване на аналізі змісту правочину. При цьому на дату початку дії договору потрібно встановити, чи залежить його виконання від використання конкретного активу або активів, і чи переходить право користування активом у результаті даної угоди.
Оренда класифікується як фінансова, якщо за умовами оренди орендар приймає на себе практично усі ризики і вигоди, пов'язані з володінням активом.

Підприємство в якості орендаря

На початку строку оренди Підприємство як орендар визнає актив з права використання та орендне зобов'язання.
Винятки із загального підходу обліку оренди, передбаченого МСФЗ 16, застосовуються до:
- короткострокової оренди, якщо загальний термін оренди становить менше 12 місяців,
- малоцінної оренди: вартість менше ніж 5 тис дол. США або еквівалент.

Для договорів оренди із списку винятків Підприємство визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати періоду за прямолінійним методом протягом строку оренди та відображає у відповідному розділі звіту про прибутки і збитки та інший сукупний дохід за період. При цьому Підприємство, як орендар не визнає актив з правом використання та орендне зобов'язання, як передбачено загальним підходом МСФЗ 16.

Зобов'язання по оренді розраховуються як теперішня вартість майбутніх платежів протягом терміну оренди, дисконтована з використання ставки, що закладена в договорі оренди, якщо дана ставка може бути легко визначена. Якщо не можливо легко визначити ставку закладену в договорі оренди, то Підприємство як орендар використовує ставку залучення додаткових кредитних коштів.
При переході на облік оренди згідно з МСФЗ 16 Підприємство як орендар керується такими практичними прийомами ти спрощеннями на дату першого застосування (01 січня 2019):
- підприємство прийняло рішення щодо застосування нового стандарту МСФЗ 16 перспективно та станом на 01 січня 2019 визнало активом права користування орендованими автомобілями та приміщеннями;
- на дату першого застосування МСФЗ для оренди, що раніше була кваліфікована як операційна, орендне зобов'язання оцінюється за теперішньою вартістю несплачених орендних платежів з використанням ставки дисконтування, що діє станом на 01 січня 2019 року, а актив з правом використання визначається за величиною, що дорівнює орендному зобов'язанню, скоригованому на суму будь-яких сплачених авансом чи нарахованих орендних платежів, пов'язаних з цією орендою, визначених у звіті про фінансовий стан безпосередньо перед датою першого застосування;
- Підприємство застосовує щорічні ставки дисконтування, встановлені Головним офісом Алкон для України в залежності від термінів оренди, які закріплені також відповідним наказом:

- розрахунок амортизації, рекласифікації довгострокової, короткострокової порцій орендних зобов'язань здійснюється автоматизовано Головним офісом Алкон.

Ставки дисконтування, що використовуються в корпоративній системі Planon , в залежності від терміну контракту
Для корпоративної звітності FCRS BS26 ставки в залежності від терміну контракту

	1-3 роки	3-5 років	5-7 років	7-10 років	10-15 років	15-20 років	20-25 років	25-30 років	більше 30 років
Україна	15,00%	15,21%	15,41%	15,62%	15,86%	16,02%	16,07%	16,09%	16,09%

Підприємство в якості орендодавця

Підприємство класифікує оренду, за угодами якої воно виступає як орендодавець, як операційну або фінансову відповідно до положень МСФЗ 16.
Договори оренди, за якими у Підприємства залишаються практично всі ризики і вигоди від володіння активом, класифікуються як операційна оренда. Первісні прямі витрати, понесені при укладенні договору операційної оренди, включаються до балансової вартості переданого в оренду активу й визнаються протягом терміну оренди на тій же основі, що і дохід від оренди. Умовні платежі з оренди визнаються у складі виручки в тому періоді, в якому вони були отримані. Уся інша оренда класифікується Підприємством як операційна щодо орендних угод, в яких Підприємство виступає як орендодавець.
Дохід від оренди за угодами про операційну оренду, в яких Підприємство виступає орендодавцем, визнаються як дохід у звіті про прибутки і збитки та інший сукупний дохід за період на прямолінійній основі протягом строку оренди. За угодами фінансової оренди, в яких Підприємство виступає орендодавцем, Підприємство визнає активи, утримувані за фінансовою орендою, як дебіторську заборгованість за сумою, що дорівнює чистій вартості інвестиції в оренду.
Чиста вартість інвестиції в оренду розраховується шляхом приведення (дисконтування) майбутніх орендних платежів протягом строку оренди із застосуванням припустимої ставки відсотка в оренді.

Запаси

Запаси відображаються за меншою з двох величин: собівартістю або чистою вартістю реалізації. Вартість визначається на основі методу середньозважених витрат. Чиста вартість реалізації є очікуваною ціною реалізації в ході звичайної господарської діяльності за вирахуванням очікуваних витрат, пов'язаних з реалізацією. Резерв на знецінення запасів, що повільно обертаються та термін придатності яких спливає, формується на кожну звітну дату та зменшує собівартість запасів у звіті про фінансовий стан.

Фінансові інструменти

Класифікація фінансових активів

В момент початкового визнання фінансових інструментів Підприємство здійснює їх класифікацію та визначає модель подальшої оцінки.

Боргові фінансові активи Підприємство класифікує, виходячи з бізнес-моделі, яку вона використовує для управління цими активами, та характеристик грошових потоків, передбачених договором, що ініціює фінансовий інструмент.

Класифікація фінансових активів здійснюється за такими категоріями:

- фінансові активи, оцінені за амортизованою вартістю;
- фінансові активи, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході;
- фінансові активи, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою вартістю тільки у випадку, якщо він відповідає обом нижченаведеним умовам і не класифікований як оцінюваний за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку:

- він утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання активів для отримання передбачених договором грошових потоків, і
- його договірні умови передбачають виникнення у встановлені терміни грошових потоків, які являють собою виплату виключно основної суми і процентів на непогашену частину основної суми.

При первісному визнанні інструментів капіталу, які не призначені для торгівлі, Підприємство може безповоротно вибрати відображати подальші зміни справедливої вартості в іншому сукупному доході, тобто віднести такі інструменти до категорії оцінки за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході. Цей вибір робиться окремо для кожного фінансового інструмента.

Всі фінансові активи, які не відповідають критеріям для їх оцінки за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, як описано вище, оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Класифікація фінансових зобов'язань

Фінансові зобов'язання оцінюються за амортизованою собівартістю, за виключенням:

1) фінансових зобов'язань, які оцінюються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки;
2) фінансових зобов'язань, які виникають у разі, коли передавання фінансового активу не відповідає умовам припинення визнання або коли застосовується принцип подальшої участі;
3) договорів фінансової гарантії;
4) зобов'язань з кредитування за ставкою, нижче ринкової.

Рекласифікація фінансових активів та зобов'язань

Рекласифікація здійснюється перспективно виключно у випадку зміни бізнес-моделі, в рамках якої вони утримуються. Фінансові зобов'язання та інструменти капіталу, а також фінансові активи, які на вибір Підприємства при початковому визнанні були класифіковані до моделі обліку за справедливою вартістю через прибутки/збитки, не підлягають рекласифікації. Станом на 31 грудня 2019 та 2018 років Підприємство не мало фінансових зобов'язань, які б могли бути віднесені до категорії що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Первісне визнання та подальша оцінка фінансових інструментів

Фінансові інструменти, що оцінюються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки при первісному визнанні відображаються за справедливою вартістю без урахування витрат на операції. Витрати на операції з придбання таких фінансових інструментів відображаються за рахунками витрат на дату їх здійснення.

Усі інші фінансові інструменти під час первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю, до якої додаються витрати на операції. Витрати на операцію та інші платежі, що безпосередньо пов'язані з визнанням фінансового інструменту, відображаються на рахунках дисконту (премії) за цим фінансовим інструментом.

При первісному визнанні Підприємство оцінює торговельну дебіторську заборгованість за ціною операції – це сума відшкодування, право на яке Підприємство очікує отримати в обмін на передання обіцяних товарів або послуг покупцю, виключаючи суми, отримані від імені третіх сторін, якщо торговельна дебіторська заборгованість не містить значного компоненту фінансування (коли встановлені угодою дати платежів надають покупцю чи продавцю суттєві вигоди від реалізації продукції).

За борговим фінансовим активом, що оцінюється за справедливою вартістю з визнанням переоцінки в іншому сукупному доході, прибутки або збитки визнаються у складі іншого сукупного доходу до дати припинення його визнання або рекласифікації, за виключенням процентних доходів, нарахованих за методом ефективної відсоткової ставки, прибутків або збитків від його знецінення та прибутків або збитків від зміни офіційного курсу гривні до іноземних валют. Визнання оціночного резерву за таким активом не змінює величину його справедливої вартості.

Переоцінка фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки у іншому сукупному доході, здійснюється після нарахування процентів та амортизації дисконту/премії, формування оціночного резерву за кредитними ризиками. В момент припинення визнання фінансового активу, що оцінюється за справедливою вартістю з визнанням переоцінки в іншому сукупному доході, накопичена сума переоцінки рекласифікується з іншого сукупного доходу в прибутки або збитки.

Дебіторська заборгованість

Після первісної оцінки дебіторська заборгованість враховується за вирахуванням резерву очікуваних кредитних збитків. Доходи і витрати, що виникають при припиненні визнання активу у фінансовій звітності, при зменшенні корисності і нарахуванні амортизації дисконту/премії, визнаються в звіті про сукупний дохід.

Очікувані кредитні збитки

Модель очікуваних кредитних збитків реалізується через резерв під очікувані кредитні збитки. Порядок знецінення застосовується до фінансових активів, що обліковуються :

- за амортизованою собівартістю за моделлю ефективної ставки процента;
- за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (крім інвестицій у часткові інструменти)

Порядок знецінення не застосовується до фінансових активів, що обліковуються за справедливою вартістю через прибуток і збиток.

Підприємство визнає резерви під очікувані кредитні збитки за дебіторською заборгованістю з клієнтами, в сумі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії інструмента, не залежно від наявності суттєвого компонента фінансування. Резерв сумнівних боргів нараховується в сумі 100% дебіторської заборгованості, якщо термін платежу клієнтом порушено 180 і більше днів.

Підприємство оцінює грошові потоки шляхом урахування всіх умов договору за фінансовим інструментом протягом очікуваного строку дії такого фінансового інструмента. При цьому враховуються грошові потоки, які включають у себе грошові потоки від реалізації утримуваної застави або іншого засобу покращення кредитної якості, що є невід'ємною частиною умов договору. При цьому застосовується припущення щодо можливості достовірної оцінки очікуваного строку дії фінансового інструмента.

Припинення визнання та списання

Списання валової балансової вартості фінансового інструменту за рахунок сформованого резерву відбувається після визнання його безнадійним, наявності сформованого резерву під очікувані кредитні збитки, та одночасного виконання інших передумов, визначених вимогами чинного законодавства України та внутрішніх нормативних документів Підприємства.

Припинення визнання фінансових активів відбувається якщо:

а) строк дії прав на грошові потоки, що визначені умовами договору фінансового активу, закінчується;
б) передавання фінансового активу відповідає критеріям припинення;
в) списання фінансового активу за рахунок резерву.

Контроль за переданим активом відсутній, якщо сторона, якій цей актив передається, має реальну змогу його продати непов'язаній третій стороні та може здійснити цей продаж в односторонньому порядку без необхідності встановлювати додаткові обмеження щодо такого передавання.

Якщо контроль за фінансовим активом не зберігається, визнання такого активу припиняється, інакше, у разі збереження контролю за фінансовим активом, продовжується його визнання у межах подальшої участі в ньому.

Різниця між балансовою вартістю фінансового активу, визначеною на дату припинення визнання, та сумою отриманої компенсації (в тому числі величину отриманого нового активу за вирахуванням величини прийнятого зобов'язання), відображається як доходи або витрати від припинення визнання.

Фінансове зобов'язання або його частина, припиняє визнаватись якщо таке зобов'язання погашено, анульовано або строк його виконання закінчився.

Різниця між балансовою вартістю погашеного або переданого іншій стороні фінансового зобов'язання (або частини фінансового зобов'язання) та сумою сплаченої компенсації є доходами/витратами від припинення визнання.

Процентні доходи

Підприємство визнає за фінансовими інструментами процентний дохід/витрати за ставкою відсотка, зафіксованою у відповідному договорі з клієнтом (7% для більшості довгострокових договорів із прив'язкою до долару США) протягом періоду від дати їх початкового визнання до дати припинення визнання (продаж, погашення), рекласифікації.

Процентні доходи за фінансовими активами, які обліковуються за амортизованою собівартістю, визнаються за вищезазначеною ставкою відсотка до валової балансової вартості.

Коригування процентних доходів за фінансовим активом на третьому рівні кредитного ризику проводиться в кореспонденції з рахунками, призначеними для обліку оціночних резервів під очікувані кредитні збитки.

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість спочатку визначається і відображається відповідно до зазначеної вище політики, що стосується фінансових інструментів. Згодом інструменти з фіксованими термінами погашення оцінюються за амортизованою вартістю за методом ефективного відсотка. Амортизована вартість розраховується з урахуванням будь-яких витрат, пов'язаних із здійсненням операції, і будь-якого дисконту або премії при погашенні. Фінансові зобов'язання, що не мають фіксованих термінів, згодом показуються за собівартістю.

Процентні кредити і позикові кошти

Усі кредити і позикові кошти спочатку враховуються за вартістю, яка є справедливою вартістю отриманих сум за вирахуванням витрат, пов'язаних із залученням позикових коштів. Після первинного визнання процентні кредити і позики враховуються за амортизованою вартістю за методом ефективного відсотка. Амортизована вартість розраховується з урахуванням витрат по випуску, дисконту або премії за розрахунками. Прибутки і збитки враховуються у складі чистого прибутку або збитку, коли зобов'язання припиняють визнаватися або знижується їх корисність, а також в процесі амортизації.

Справедлива вартість

Справедлива вартість є ціною, яка була б отримана при продажу активу або виплачена за передачу зобов'язання в рамках угоди, що укладається в звичайному порядку між учасниками ринку на дату оцінки. Оцінка справедливої вартості передбачає, що операція з продажу активу або передачі зобов'язання відбувається:

- або на основному ринку для даного активу або зобов'язання;
- або, в умовах відсутності основного ринку, на найбільш сприятливому ринку для даного активу або зобов'язання.

У Підприємства повинен бути доступ до основного або найбільш сприятливому ринку. Справедлива вартість активу або зобов'язання оцінюється з використанням припущень, які використовувалися б учасниками ринку при визначенні ціни активу або зобов'язання, при цьому передбачається, що учасники ринку діють в своїх кращих інтересах. Оцінка справедливої вартості нефінансового активу враховує можливість учасника ринку генерувати економічні вигоди від використання активу найкращим і найбільш ефективним чином або його продажу іншому учаснику ринку, який буде використовувати даний актив кращим і найбільш ефективним чином.

Підприємство використовує такі методики оцінки, які є прийнятними в обставинах, що склалися і для яких доступні дані, достатні для оцінки справедливої вартості.

Всі активи і зобов'язання, справедлива вартість яких оцінюється або розкривається у фінансовій звітності, класифікуються в рамках описаної нижче ієрархії джерел справедливої вартості на підставі вихідних даних самого нижнього рівня, які є значущими для оцінки справедливої вартості в цілому:

• Рівень 1 - Ринкові котирування цін на активному ринку по ідентичним активам або зобов'язанням (без будь-яких коригувань);

• Рівень 2 - Моделі оцінки, в яких є істотні для оцінки справедливої вартості вихідні дані, що відносяться до найбільш низького рівня ієрархії, які прямо або побічно спостерігаються на ринку;

• Рівень 3 - Моделі оцінки, в яких істотні для оцінки справедливої вартості вихідні дані, що відносяться до найбільш низького рівня ієрархії, не є спостережуваними на ринку.

Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної ринкової інформації із застосуванням відповідних методів оцінки. Проте для інтерпретації ринкової інформації з метою оцінки справедливої вартості необхідний кваліфікований висновок. Застосування різних ринкових припущень та/або методів оцінки може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням моделі дисконтованих грошових потоків та інших відповідних методів оцінки на кінець року; вона не вказує справедливу вартість цих інструментів на дату підготовки даної фінансової звітності. Ці оцінки не відображають ніяких премій або дисконтів, які могли б витікати з пропозиції одночасного продажу повного пакету певного фінансових інструментів Підприємства.

Оцінка справедливої вартості заснована на припущеннях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам та інших чинників.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають в себе готівкові кошти та кошти на банківських рахунках, а також депозити до запитання з терміном погашення до 1 року.

Забезпечення

Забезпечення визнається тоді, коли Підприємство має поточне зобов'язання (юридичне або узгоджене), що виникло унаслідок минулої події, а також існує вірогідність, що для погашення зобов'язання буде необхідним вибуття ресурсів, які втілюють в собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Забезпечення переглядається на кожну дату фінансової звітності та коригується для відображення поточної оцінки. У випадках, якщо вплив вартості грошей в часі є істотним, сума забезпечення визначається шляхом дисконтування очікуваних майбутніх грошових потоків по ставці до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей в часі, і, якщо необхідно, ризики, властиві виконанню таких зобов'язань.

Зобов'язання з виплат працівникам

Підприємство здійснює поточні відрахування Єдиного соціального внеску. Внески розраховуються як певний встановлений законодавством відсоток від загальної суми заробітної плати. Підприємство не має ані юридичного ані конструктивного зобов'язання здійснювати подальші внески щодо заробітної плати. Зобов'язання за внесками виникає разом із зобов'язанням з заробітної плати. Вказані витрати за внесками відносяться до того ж періоду, що й відповідна сума заробітної плати.

Умовні зобов'язання та активи

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності. Вони розкриваються у примітках до фінансової звітності, крім тих випадків, коли ймовірність вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, є незначною.

Умовні активи не визнаються у фінансовій звітності, але інформація про них розкривається у примітках у тому випадку, якщо існує значна ймовірність одержання економічної вигоди.

Інструменти власного капіталу

Зареєстрований капітал

Інструмент власного капіталу являє собою договір, що надає право на залишкову частку в активах Підприємства після вирахування всіх його зобов'язань.

Статутний капітал сформований повністю 20.03.2009р, протягом 2019 року змін не було.

Нерозподілений прибуток, резерви та інші фонди

Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) формується наростаючим підсумком шляхом додавання чистого фінансового результату діяльності Підприємства за поточний період до нерозподіленого прибутку минулих років за вирахуванням розподілу цього прибутку.

Дохід від договорів з клієнтами

Підприємство визнає дохід, коли (або у міру того, як) вона задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяний товар або послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

Контроль над активом означає здатність керувати використанням активу та отримувати практично всю решту вигід від нього. Контроль включає в себе спроможність заборонити іншим суб'єктам господарювання керувати використанням активу та отримувати вигоди від нього. Вигоди від активу – це потенційні грошові потоки (надходження грошових коштів або економія грошових коштів, які вибувають), які можуть бути отримані безпосередньо чи опосередковано.
Визнання доходу за договорами з клієнтами проходить за наступною моделлю із п'яти кроків:
- Крок 1: Ідентифікація договору;
- Крок 2: Ідентифікація зобов'язань, що підлягають виконанню в рамках договору;
- Крок 3: Визначення ціни операції;
- Крок 4: Розподіл ціни операції на зобов'язання, що підлягають виконанню;
- Крок 5: Визнання виручки.

Продаж послуг

Дохід від реалізації послуг визнається з плином часу. Підприємство розглядає, чи є під час продажі інші обіцянки, які є окремими зобов'язаннями щодо виконання, для яких частина ціни транзакції повинна бути розподілена. При визначенні ціни угоди на продаж, Підприємство враховує наслідки змінної вартості, існування значних фінансових компонентів, не грошові компенсації та винагороду, що підлягає сплаті клієнту (якщо така є).

Істотний компонент фінансування

Підприємство застосовує практичний прийом, який не передбачає обов'язкового коригування обіцяної суми компенсації з метою урахування істотного компонента фінансування, якщо Підприємство очікує, на момент укладення договору, що період між часом, коли Підприємство передає обіцяний товар або послугу клієнтові, та часом, коли клієнт платить за такий товар або послугу, становитиме не більше одного року.

Коригуючи обіцяну величину компенсації задля урахування істотного компонента фінансування, Підприємство користується ставкою дисконтування, яка застосовувалася б в окремій операції фінансування між суб'єктом господарювання та його клієнтом на момент укладення договору. Ця ставка відображатиме кредитні характеристики сторони, яка одержує фінансування за договором, а також будь-яку заставу або забезпечення, надані клієнтом або Підприємством, у тому числі активи, передані за договором.

Подання

Коли якась частина договору виконана, Підприємство відображає договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням Підприємством свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом. Підприємство відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість.

Якщо клієнт платить компенсацію або Підприємство має право на суму компенсації, яка є безумовною (тобто є дебіторською заборгованістю), Підприємство, перш ніж передавати товар або послугу клієнтові, має відобразити договір як контрактне зобов'язання, на дату здійснення оплати чи дату, коли оплата має бути здійснена (залежно від того, яка дата раніше).

Якщо Підприємство виконує передачу товарів та послуг клієнту до того, як клієнт сплатить компенсацію або до того, як настане дата сплати такої компенсації, Підприємство відображає договір в обліку як контрактний актив, за винятком будь-яких сум, відображених як дебіторська заборгованість. Контрактний актив – це право Підприємства на компенсацію в обмін на товари або послуги, які Підприємство передало клієнтові.

Право на компенсацію є безумовним, якщо для того, щоб настала дата сплати такої компенсації, необхідний лише плин часу. Підприємство визнає дебіторську заборгованість, якщо воно має теперішнє право на сплату, навіть при тому, що ця сума у майбутньому може підлягати поверненню.

В цій фінансовій звітності Підприємство може використовувати терміни аванси отримані, дохід від реалізації, виручка - ці терміни аналогічні термінам договірне зобов'язання та дохід від звичайної діяльності у визначенні МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Визнання собівартості реалізованої продукції (послуг) та інших витрат

Собівартість реалізованої продукції, робіт або послуг, яка відноситься до тієї ж операції, відображається одночасно з визнанням відповідного доходу.

Процентні витрати

Витрати за позиками визнаються у момент їх виникнення, крім випадків, коли позикові кошти використовуються на фінансування придбання або створення кваліфікованих активів.

Позикові кошти, які прямо призначені для придбання, будівництва або створення основних засобів, за умови, що їх підготовка до використання або продажу займає тривалий час, капіталізуються як частина вартості відповідних основних засобів.

Операції в іноземній валюті

Операції в іноземній валюті, що відрізняється від функціональної валюти, відображаються у валюті обліку шляхом перерахунку суми іноземної валюти за обмінним курсом Національного банку України між валютою обліку і даною іноземною валютою, що діє на дату здійснення операції. Монетарні активи і зобов'язання, виражені в

іноземній валюті, перераховуються за валютним курсом НБУ, що діє на звітну дату. Немонетарні статті, які оцінюються на основі історичної вартості в іноземній валюті, перераховуються за курсами, що діють на первинну дату їх виникнення. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, перераховуються за курсами, що діють на дату визначення справедливої вартості. Отримані доходи і витрати визнаються у звіті про сукупний дохід.

Податок на прибуток

Поточний податок

Податкові активи і зобов'язання, що стосуються поточного податку за поточні та попередні періоди оцінюються за сумою, що, як очікується, повинна бути відшкодована податковими органами або сплачена податковим органам. Податкові ставки і податкове законодавство, застосовані для розрахунку даної суми, – це ставки і закони, прийняті або фактично прийняті на звітну дату.

Відстрочений податок

Відстрочений податок на прибуток визначається за методом зобов'язань шляхом визначення тимчасових різниць на звітну дату між податковою базою активів і зобов'язань і їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються по всіх оподатковуваних тимчасових різницях

Відстрочені податкові активи визнаються щодо всіх тимчасових податкових різниць, що підлягають вирахуванню та невикористаних податкових активів і невикористаних податкових збитків, перенесених на наступні періоди, якщо ймовірне отримання майбутнього оподатковуваного прибутку, який дозволить використати неоподатковувані тимчасові різниці, а також перенесені на наступні періоди невикористані податкові збитки.

На кожну дату складання звітності Підприємство переглядає балансову вартість відстрочених податкових активів і зменшує її, якщо більше не існує ймовірності одержання достатнього оподатковуваного прибутку, що дозволив би реалізувати суму такого відстроченого податкового активу.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання визначаються за податковими ставками (та податковими законами), застосування яких очікується у періоді, в якому очікується реалізація активу чи погашення зобов'язання, на основі діючих або оголошених на дату складання звітності ставок оподаткування і положень податкового законодавства.

Відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання підлягають взаємозаліку за умови наявності повного юридичного права зарахувати поточні податкові активи в рахунок поточних податкових зобов'язань, а також якщо відстрочені податкові активи та зобов'язання стосуються одного суб'єкта оподаткування та одного податкового органу.

6. Основні засоби та незавершені капітальні інвестиції

Зміни у балансовій вартості основних засобів та незавершених капітальних інвестицій протягом 2018 - 2019 років були представлені наступним чином:

Первісна вартість	Будівлі та споруди	Машини та обладнання	Транспортні засоби	Інші основні засоби	Незавершені капітальні інвестиції	Усього
На 01 січня 2018р.	**-**	**3 503**	**11 352**	**31 513**	**440**	**46 808**
Надходження	-	8 225	-	1 817	9 480	19 522
Вибуття	-	4 235	10 510	245	8 635	23 625
На 31 грудня 2018р.	**-**	**7 493**	**842**	**33 085**	**1 285**	**42 705**
Коригування вхідного залишку	-	-	(807)	-	-	(807)
На 01 січня 2019р.	**-**	**7 493**	**35**	**33 085**	**1 285**	**41 898**
Надходження	-	7 741	-	-	6 764	14 505
Вибуття	-	8 458	35	110	7 741	16 344
Інші зміни		28 979	-	(28 787)	-	192
На 31 грудня 2019р.	**-**	**35 755**	**-**	**4 188**	**308**	**40 251**

Накопичена амортизація	Будівлі та споруди	Машини та обладнання	Транспортні засоби	Інші основні засоби	Незавершені капітальні інвестиції	Усього
На 01 січня 2018р.	**-**	**2 348**	**7 972**	**15 323**	**-**	**25 643**
Амортизація за рік	-	5 859	455	1 072	-	7 386
Вибуття	-	1 395	7 742	219	-	9 356
На 31 грудня 2018р.	**-**	**6 812**	**685**	**16 176**	**-**	**23 673**
Коригування вхідного залишку	-	-	(667)	-	-	(667)
На 01 січня 2019р.	**-**	**6 812**	**18**	**16 176**	**-**	**23 006**
Амортизація за рік	-	5 758	3	1 250	-	7 011
Вибуття	-	2 801	21	108	-	2 930
Інші зміни	-	13 344	-	(13 711)	-	(367)
На 31 грудня 2019р.	**-**	**23 113**	**-**	**3 607**	**-**	**26 720**

Чиста вартість	Будівлі та споруди	Машини та обладнання	Транспортні засоби	Інші основні засоби	Незавершені капітальні інвестиції	Усього
На 01 січня 2018р.	**-**	**1 155**	**3 380**	**16 190**	**440**	**21 165**
На 31 грудня 2018р.	**-**	**681**	**157**	**16 909**	**1 285**	**19 032**
На 01 січня 2019р.	**-**	**681**	**17**	**16 909**	**1 285**	**19 032**
На 31 грудня 2019р.	**-**	**12 642**	**-**	**581**	**308**	**13 531**

Як коригування вступного сальдо по транспортних засобах відображено списання трьох автомобілів, які не відповідають критеріям визнання активами. Оскільки, один автомобіль викрадено, два – перебувають на неконтрольованій території України в зоні проведення Операції об'єднаних сил (Луганська , Донецька області).
Інші зміни – рекласифікація по групах основних засобів, що проведена в 2019 році.
Станом на 31 грудня 2019 року основні засоби з первісною вартістю 6300 тис. грн. (2018 р. – 6373 тис. грн.) були повністю амортизовані, але знаходились в експлуатації.

Протягом 2019 та 2018 років Підприємство не отримувало основні засоби на безоплатній основі.

Передоплати за основні засоби

Незавершене будівництво на 31 грудня 2019 року не включало передоплати за основні засоби.

Об'єкти основних засобів Підприємства не перебувають в заставі.

7. Нематеріальні активи

Зміни у балансовій вартості нематеріальних активів протягом 2019 та 2018 років були наступними:

Первісна вартість	Інші нематеріальні активи
На 01 січня 2018р.	**241**
Надходження	-
Вибуття	-
На 31 грудня 2018р.	**241**
Коригування вхідного залишку	-
На 01 січня 2019р.	**241**
Надходження	65
Вибуття	-
Інші зміни	-
На 31 грудня 2019р.	**306**

Накопичена амортизація	Інші нематеріальні активи
На 01 січня 2018р.	**150**
Амортизація за рік	15